

תת"ע 12602/03 - יעקב משה גולדברגר-ידלר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 18-03-12602 מדינת ישראל נ' גולדברגר-ידלר

לפני כבוד השופט שרייט קרייספין
ה המבקש: יעקב משה גולדברגר-ידלר
ע"י ב"כ עו"ד בן שבת

נגד

המשיבים: מדינת ישראל

החלטה

בניגוד לנטען בבקשתו, המבקש זמן כדין ואם לא דרש את הדואר הרשום, אין לו להילן אלא על עצמו - ראה [רע"פ 17/8427 מדינת ישראל נגד סאלם](#), שם נקבע: "מודגמות אלה ועוד רבות אחרות, **nlmdim hklm bavim**: כאשר דוח העירה, הזמננה לדין, או כתוב האישום בדואר רשום לכתובתו של המבקש ממשרד הפנים, לא תעמוד לו, כלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות".

בגזר הדין לא נגרם למבקר כל עיונות דין, עת הושת עליון קנס בגין ברירת הקנס ומילא, לא פירט המבקש את טיעונו כנגד האישום - ראה עניין סאלם לעיל, בו נקבע: "נתן אם כן **לקבוע**, **bshinuyim mchovim**, כי גם כאשר מדובר בבקשת לביטול פסק דין שנית בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיונות דין. וכפי שהובחר בע"פ 07/9206 חסן נ' מדינת ישראל (4.9.2007):

"המונח '**עיונות דין**' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאה המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהילן... או כמקרה שבו נפל בהילן פגם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיונות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שנראה להילן, טענות כלויות וסתמיות בדבר קיומו של עיונות דין, מבלי להניח תשתיית ראייתית בעלת משקל לאמתיה בטענה, לא יובילו, כלל, לבטלו של פסק הדין, בעילה זו.

מכל האמור, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ד סיון תשע"ח, 07 יוני 2018, בהעדר הצדדים.